

Izlasi vai noklausies Dz.Rinkules pasaku " Draudzības spēks"

http://www.pasakas.net/pasakas/literaras_pasakas/d/draudzibas_speks/?playerOnly=1

Līdzās citām puķēm pašā dobes malā izdzina savu pirmo asniņu puķuzirnītis. Viņš ļoti priecājās par silto sauli, kas glāstīja zemi, tā atmodinādama tajā dusošos visbrīnīšķīgākos augus.

— Cik skaista ir pasaule! — priecājās mazais puķuzirnītis un ar nepacietību sāka gaidīt to dienu, kad viņš izaugs un varēs atrast pirmos ziedus. Puķuzirnītis pats vēl nemaz nezināja, kādā krāsā tie būs.

Bet vārpata, paslēpusies dziļi zemē, draudēja:

— Vai tu, tāds nieka knēvelis, domā izaugt garāks par mani un uzziedēt? Nekā nebūs!

Vārpata ātri sazēla un ar savu biezo ceru aizēnoja puķuzirnīša maigās lapiņas. Drīz vien puķuzirnītis sauli nemaz vairs nespēja saskatīt.

— Redzi nu! — smējās ļaunā vārpata. — Tā tu iznīksi, un neviens pat nezinās, ka tu esi bijis pasaulē!

— Cik briesmīgi! — izmisa puķuzirnītis. — Vai tiešām es nekad vairs neredzēšu mīļo sauli un man būs jāmirst neuzziedējušam?...

Te līdzās puķuzirnītim ierunājās kāda klusa, laipna balss:

— Nebēdājies neko, puķuzirnīt! Gan tu vēl uzziedēsi. Tikai atbalsties pret mani! Es tev palīdzēšu izrauties ārā no vārpatas kuplā cera.

Runātāja bija saulgrieze. Arī viņa vēl nebija izaugusi, tomēr tās lapas jau bija lielas un platas un kāts stingri turējās zemē.

Puķuzirnītis paklausīja un apvīja savas tievās rociņas ap stalto saulgriezes stāvu. Ar katru dienu saulgrieze auga augumā, bet kopā ar viņu stiepās arī puķuzirnītis.

Drīz vien tie abi jau bija pārauguši visas citas puķes.

Tad kādu dienu saulgrieze atraisīja brīnīšķīgu dzeltenu ziedu. Tas bija tik liels un košs, ka pirmajā mirklī puķuzirnītis to noturēja par pašu sauli.

— Cik tu esi skaista! — priecājās puķuzirnītis.

— Arī tu esi skaists, — sirsnīgi sacīja saulgrieze. Tiešām — arī puķuzirnītis bija sācis ziedēt. Kā mazi zīda taureņi viņa zariņos sārtojās ziedi. Un cik tie saldi smaržoja!

No malu malām salaidās saulgriezi apsveikt bites un taureņi. Viņi visi priecājās par tās krāšņumu un ne tikai par to vien. Viņi apbrīvoja arī mazo puķuzirnīti, kas tagad droši bija pacēlies pretī saulei un sakuplojis košos ziedos.

Bet vārpata vai slāpa nost aiz dūsmām, ložņādama turpat pie puķuzirnīša kājām. Tomēr viņa vairs nespēja nodarīt tam nekā ļauna.

- Cik jauki dzīvot pasaulē, ja tev blakus ir labs draugs! -stāstīja bitēm un taureņiem laimīgais puķuzirnītis.

1. Raksturo pasakas tēlus!

2. Uzraksti savas pārdomas par pasaku. Pastāsti, kas tev tajā patika, kas nepatika, ko tu mainītu!

3. Uzzīmē Vārpātu, Puķuzirni un Saulgriezi!

4. Atrodi tekstā pasakas galveno atziņu un noraksti to!
